

Одіссей - Телемакові

Йосип Бродський

Війна троянська, сину, закінчилась,
Та хто в ній переміг – не пам'ятаю.
Напевне, греки: стільки мертвяків
Лишити в полі можуть тільки греки...
І все ж таки дорога, що веде
З війни додому, виявилась довга,
Немов би, доки ми втрачали час,
Підступний Посейдон розсунув простір.
Де я тепер знаходжусь – невідомо.
Якийсь брудний і неохайний острів,
Кущі, будівлі, рохкання свиней,
Занедбаний палац, чиясь цариця,
Трава, каміння. Милий Телемаку,
Всі острови так схожі між собою,
Коли мандруєш надто довго. Мозок
Вже знемагає рахувати хвили,
Запорошило очі горизонтом
І вуха не сприймають свист вітрів.
Не пам'ятаю, чим війна скінчилась
І скільки років сповнилось тобі.

Рости, мій Телемаку, виростаю.
Чи доведеться знову нам зустрітись?
Ти вже давно не те мале дитя,
Перед яким биків зумів я стримать.
Коли б не Паламед, жили б ми разом.
І все ж він має рацію: без мене
Позбавлений ти пристрастей Едіпа,
І сни твої безхмарні і безгрішні.

Переклад Олександра Грязнова